

sloges fastsat til 600 kr. for 1 barn, 1 300 kr. for 2 børn og 800 kr. for hvert barn ud over 2 børn.

Mindretallet stillede yderligere et par ændringsforslag, hvorom det hedder i betænkningen:

„Der er under udvalgets forhandlinger foretaget en drøftelse af bestemmelsen i § 27 i lovbekendtgørelse nr. 338 af 9. december 1958 om *etableringslempelse*, idet mindretallet har ønsket at bibeholde disse regler.

Finansministeren har henledt opmærksomheden på, at der efter den gældende bestemmelse kan indrømmes etableringslempelse, når etableringen eller overtagelsen har fundet sted efter den 1. april 1954, men inden den 1. november 1959. Det vil sige, at der for skatteåret 1960-61 principielt vil være samme adgang til at opnå etableringslempelse som for de forudgående skatteår. Også for skatteåret 1961-62 og de følgende fire skatteår vil der efter den nævnte bestemmelse være mulighed for etableringslempelse for skatteydere, som har etableret sig før 1. november 1959. Disse skatteydere får således lejlighed til at opnå etableringslempelse de første 5-6 skatteår efter etableringen. Finansministeren fremhævede, at reglerne om etableringslempelse hidtil i overvejende grad er anvendt ved skatteansættelsen for landbrugere, men disse har jo efter de nye afskrivningsregler mulighed for i de nærmeste år efter etableringen at nedbringe den skattepligtige indkomst i et sådant omfang, at der ikke længere er samme trang som tidligere til at indrømme etableringslempelse. Finansministeren gav tilsagn om, at han til brug ved behandlingen af forslaget til ligningslov for skatteåret 1961-62 ville lade foretage en undersøgelse af behovet for en yderligere forlængelse af den gældende ordning om etableringslempelse.

Mindretallet finder imidlertid, at regler om etableringslempelse bør fastholdes, også hvor etableringen finder sted efter 1. november 1959, og stiller derfor ændringsforslagene nr. 10 og 11.“

Om nogle andre spørgsmål, som drøftedes i udvalget, anføres i betænkningen:

„Der har i udvalget endvidere været rejst spørgsmål om, hvorvidt der bør indføres en begrænsning i *adgangen for ikke-landmænd til at fratække underskud ved landbrugsvirksomhed i anden indtægt*. Hensigten med en sådan regel skulle være at formindske byboeres efterspørgsel efter landbrugsejendomme, hvilket i visse egne af landet i væsentlig grad bidrager til stigning i priserne på disse ejendomme. Under drøftelsen af dette forslag har der i udvalget været rejst tvivl om, hvorvidt der er tilstrækkeligt grundlag for at indføre sådanne regler, ligesom man har overvejet de tekniske muligheder for en sådan lovgivning. Om det sidste spørgsmål har finansministeren udtalt, at det i praksis vil være overordentlig vanskeligt at afgøre, om en ejer af en landejendom skal betragtes som landmand eller som ikke-landmand. En anden mulighed ville være at give